A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. június 1-je*

„Közös agrárpolitika — Közvetlen kifizetések — A rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett ökológiai jelentőségű területekre vonatkozó további kritériumok — A 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 45. cikkének (8) bekezdése — Az 1307/2013/EU rendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontja — Hatáskörrel való visszaélés — Jogbiztonság — A hátrányos megkülönböztetés tilalma — Jogos bizalom — A tulajdonhoz való jog — Indokolási kötelezettség”

A T-662/14. sz. ügyben,

Magyarország (képviselik: Fehér M. Z. és Koós G., meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: H. Kranenborg, Sipos A. és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről és X. mellékletének módosításáról szóló, 2014. március 11-i 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2014. L 181., 1. o.; helyesbítés: HL L 216., 2015.8.15., 9. o.) 45. cikke (8) bekezdésének első mondatában a következő rendelkezést tartalmazó rész megsemmisítése iránti kérelem tárgyában: „az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajoknak az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint összeállított jegyzékből történő kiválasztásával, és így az egyértelműen nem őshonos fajok kizárásával”,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek elnök, I. Labucka és V. Kreuschitz (előadó) bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. december 2-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: magyar.

Ítéletet[1]

A jogvita előzményei

1 A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 608. o.; a továbbiakban: alaprendelet) új jogi keretet hoz létre a közös agrárpolitika (KAP) alapján nyújtott közvetlen támogatások számára.

2 Az alaprendelet által újradefiniált KAP célkitűzéseinek egyike az, hogy a közvetlen kifizetések kötelező környezetbarátabbá válást ösztönző összetevője révén javuljon a környezetvédelmi teljesítmény, amely Unió szerte elő fogja segíteni az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokat. Ebből a célból kívánatos, hogy a tagállamok a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső összeghatáruk egy részét az alaptámogatáson felüli éves támogatás nyújtására fordítsák, és amely elsősorban arra irányul, hogy támogassa az éghajlatváltozással és a környezetvédelemmel egyaránt kapcsolatos szakpolitikai célok megvalósítását célzó kötelező és a mezőgazdasági termelők által követendő gyakorlatokat. Az ilyen, a mezőgazdasági üzem teljes támogatható területére kiterjesztendő gyakorlatok egyike az ökológiai jelentőségű területek létrehozásából áll (az alaprendelet (37) preambulumbekezdése). Ilyen területeket kell megállapítani mindenekelőtt a mezőgazdasági üzemek biológiai sokféleségének megőrzése és javítása érdekében (az alaprendelet (44) preambulumbekezdése).

3 Az alaprendelet ezért előírja, hogy amennyiben egy mezőgazdasági üzem szántóterülete több mint 15 hektárt tesz ki, a mezőgazdasági termelőknek gondoskodniuk kell arról, hogy 2015. január 1-jétől kezdődően a mezőgazdasági üzemnek a mezőgazdasági termelő által bejelentett szántóterülete legalább 5%-ának megfelelő terület ökológiai jelentőségű terület legyen (az alaprendelet 46. cikkének (1) bekezdése).

4 A tagállamok által ökológiai jelentőségű területnek tekinthető különböző területek között szerepelnek a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett azon területek, amelyeken nem használnak ásványi műtrágyát vagy növényvédő szereket (az alaprendelet 46. cikke (2) bekezdésének g) pontja).

5 Annak érdekében, hogy az ökológiai jelentőségű területek hatékony és következetes módon jöjjenek létre, az alaprendelet előírja, hogy az Európai Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a területek ökológiai jelentőségű területekké való minősítésére szolgáló további kritériumok megállapítása vonatkozásában (az alaprendelet (45) preambulumbekezdése). Így az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontja szerint a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az ugyanezen rendelkezés (2) bekezdésében említett típusú területek vonatkozásában – amelyek között szerepelnek a fent említett rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek – további kritériumokat állapítson meg az ökológiai jelentőségű területté történő minősítést illetően.

6 E felhatalmazás alapján a Bizottság elfogadta az alaprendelet kiegészítéséről szóló, 2014. március 11 i 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletet (HL 2014. L 181., 1. o.; helyesbítés: HL L 216., 2015.8.15., 9. o.; a továbbiakban: felhatalmazáson alapuló rendelet).

7 A felhatalmazáson alapuló rendeletben a Bizottság további kritériumokat határozott meg az ökológiai jelentőségű területek bizonyos típusaira vonatkozóan. A rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett azon területek esetében, amelyeken nem használnak ásványi műtrágyát és/vagy

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

növényvédő szereket, a Bizottság kifejtette, hogy a tagállamok – az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajoknak az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint összeállított jegyzékből történő kiválasztásával, és így az egyértelműen nem őshonos fajok kizárásával – létrehozzák az e célra felhasználható fajok jegyzékét (a felhatalmazáson alapuló rendelet 45. cikkének (8) bekezdése).

8 A felhatalmazáson alapuló rendelet kihirdetését követően Magyarország keresetet terjesztett a Törvényszék elé az említett rendelet 45. cikke (8) bekezdésének megsemmisítése iránt, amennyiben e rendelkezés előírja, hogy a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények esetében kizárólag az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajok választhatók, és így kizárja az egyértelműen nem őshonos fajokat (a továbbiakban: vitatott korlátozás).

Az eljárás és a felek kérelmei

9 Magyarország a Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 15-én benyújtott keresetlevelével megindította a jelen keresetet.

10 Magyarország azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a felhatalmazáson alapuló rendelet 45. cikke (8) bekezdésének első mondatában a következő rendelkezést tartalmazó részt: „az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajoknak az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint összeállított jegyzékből történő kiválasztásával, és így az egyértelműen nem őshonos fajok kizárásával”;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

11 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– Magyarországot kötelezze a költségek viselésére.

12 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (negyedik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott. A Törvényszék a 2015. december 2-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

Az ügy érdeméről

13 Magyarország lényegében úgy ítéli meg, hogy a Bizottság a vitatott korlátozás elfogadása révén először is túllépte a felhatalmazását és jogellenesen korlátozta a tagállamok mérlegelési jogkörét, másodszor az alaprendeletbe ütköző kritériumokat vett figyelembe, harmadszor visszaélt hatáskörével, negyedszer megsértette a jogbiztonság elvét, ötödször megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, hatodszor megsértette a bizalomvédelem elvét, hetedszer megsértette a tulajdonhoz való jog védelmének elvét, nyolcadszor pedig megsértette az indokolási kötelezettséget.

A Bizottságnak adott felhatalmazás kereteinek és a tagállamok mérlegelési jogkörének megsértéséről

14 Magyarország lényegében úgy véli, hogy a Bizottság jogellenesen vezette be a vitatott korlátozást, mivel túllépett az alaprendelet által számára adott felhatalmazás keretein, és elméletivé tette a tagállamok azon jogkörét, hogy kiválasszák az ökológiai jelentőségű terület kritériumainak megfelelő azon fafajokat, amelyek a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeket alkothatják. Magyarország szerint a Bizottság számára adott felhatalmazás látszólagos „tág” megfogalmazása annak

következménye, hogy azok a területek, amelyek vonatkozásában kritériumok meghatározására jogosult, rendkívül heterogének. Ebből nem következik, hogy a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik. Az alkalmazható fafajok kiválasztása a tagállamok azon hatáskörébe és széles mérlegelési mozgásterébe tarozik, amelyet az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének k) pontja és (2) bekezdésének c) pontja, valamint a felhatalmazáson alapuló rendelet (55) preambulumbekezdése biztosít. E hatáskör és mérlegelési mozgástér megakadályozza, hogy a Bizottság úgy éljen felhatalmazásával, ahogyan a jelen esetben tette. A vitatott korlátozás kiüresíti a tagállamok mérlegelési jogkörét. A Bizottság vitatja, hogy a vitatott korlátozás elfogadásakor túllépte volna az alaprendelet által számára biztosított jogköröket.

15 E kifogásokra tekintettel meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének k) pontja a „rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényt” a következőképpen határozza meg: „a tagállamok által meghatározandó, a 0602 90 41 KN kód alá tartozó olyan fafajokkal beültetett terület, amelyeket olyan erdei évelő növények alkotják, amelyek gyökere, illetve töve a kivágást követően a talajban marad, a következő szezonban pedig új hajtásokat hoz”, és úgy rendelkezik, hogy ezek „maximális kivágási ciklusát a tagállamok határozzák meg”. Az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja továbbá előírja, hogy a tagállamok „meghatározzák, hogy melyek azok a fafajok, amelyek beültetése révén egy adott földterület rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénynek minősül, valamint meghatározzák e fafajok maximális kivágási ciklusát, az [alaprendelet 4. cikke] (1) bekezdés[ének] k) pontjában említettek szerint”.

16 Emellett az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontja felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az ugyanezen rendelet 46. cikkének (2) bekezdésében említett típusú területek vonatkozásában további kritériumokat állapítson meg az ökológiai jelentőségű területté történő minősítést illetően. Ez utóbbi rendelkezés értelmében a tagállamok 2014. augusztus 1-jéig döntenek arról, hogy az említett cikkben lentebb felsorolt területek közül egyet vagy többet ökológiai jelentőségű területnek tekintenek. E felsorolásban szerepelnek azon, rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek, amelyeken nem használnak ásványi műtrágyát vagy növényvédő szereket. Így az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontja feljogosítja a Bizottságot arra, hogy megállapítsa azon, rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területekre vonatkozó kritériumokat, amelyeken nem használnak ásványi műtrágyát vagy növényvédő szereket, és amelyeket ökológiai jelentőségű területnek tekintenek.

17 Az alaprendelet (45) preambulumbekezdése, amely pontosítja a Bizottságra ruházott felhatalmazás indokait, kifejti, hogy „[a]nnak érdekében, hogy az ökológiai jelentőségű területek hatékony és következetes módon, a tagállamok különös jellemzőinek figyelembevételével jöjjenek létre, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a következők vonatkozásában: a területek ökológiai jelentőségű területekké való minősítésére szolgáló további kritériumok megállapítása; az ökológiai jelentőségű területek egyéb típusainak elismerése; az ökológiai jelentőségű területek bizonyos típusai vonatkozásában átváltási és súlyozási együtthatók megállapítása; szabályok megállapítása az ökológiai jelentőségű terület egy részének regionális szinten történő tagállami megvalósítását illetően; azon kötelezettség közös végrehajtását szolgáló szabályok megállapítása, miszerint az ökológiai jelentőségű területeket a mezőgazdasági üzemek közvetlen közelében kell fenntartani; a tagállamok által az említett közvetlen közelség meghatározása céljából kialakítandó kritériumok keretének megállapítása; az erdő és a mezőgazdasági földterület arányának megállapítását szolgáló módszerek meghatározása”.

18 Az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontja alapján a Bizottság elfogadta a vitatott korlátozást, amely egy további kritériumot ír elő valamely terület ökológiai jelentőségű területté történő minősítéséhez. A vitatott korlátozás ugyanis kizárja a nem őshonos fajokat az olyan területre ültetett, rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények közül, amelyet ökológiai jelentőségűnek kívánnak nyilvánítani. Így az alaprendelet 46. cikke (2) bekezdésének g) pontja és a vitatott korlátozás alapján

valamely, rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényekkel beültetett terület azzal a feltétellel minősül ökológiai jelentőségű területnek, hogy azon nem használnak ásványi műtrágyát, vagy nem kezelik azt növényvédő szerekkel, és hogy az ültetvényt őshonos fajok alkotják.

19 A Bizottság a vitatott korlátozás elfogadásával nem lépte túl a felhatalmazási jogkörét. Az alaprendelet 46. cikkének (2) bekezdésében említett típusú területek vonatkozásában ugyanis – az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdése a) pontjának megfelelően – egy további kritériumot állapított meg az ökológiai jelentőségű területté történő minősítést illetően. Az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontja és annak más rendelkezése sem írja elő, hogy az említett kritérium nem vonatkozhat a telepíthető fajokra. Továbbá az alábbi 31. és azt követő pontokban kifejtett indokok miatt a vitatott korlátozás – az e területek biológiai sokféleségének megőrzésére irányuló célra tekintettel – hozzájárul az ökológiai jelentőségű területek hatékony és koherens módon történő megállapításához.

20 Emellett a Bizottság a vitatott korlátozás elfogadásával nem sértette meg a tagállamok azon hatáskörét és mérlegelési mozgásterét, hogy meghatározzák a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények létesítése érdekében telepíthető fafajokat.

21 Az alaprendelet – különösen annak 4. cikke (1) bekezdésének k) pontja és (2) bekezdésének c) pontja – ugyanis nem biztosít a tagállamok számára kizárólagos határkört az ökológiai jelentőségű területek létrehozatalához alkalmazható fafajok kiválasztása tekintetében. Amint arra a Bizottság a beadványaiban helytállóan rámutat, noha a tagállamok megállapíthatják a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényekre irányadó fafajok listáját, a mezőgazdasági területek ökológiai jelentőségű területté történő minősítéséhez kizárólag azok a fafajok vehetők figyelembe, amelyek teljesítik az alaprendeletben foglalt feltételeket, és amelyek megfelelnek a Bizottság által a felhatalmazásának gyakorlása keretében megállapított további kritériumoknak.

22 A vitatott korlátozás továbbá nem szűkíti pusztán jelképes mértékűre a tagállamok mérlegelési mozgásterét, és a gyakorlatban nem üresíti ki azt. Magyarország ugyanis nem vitatta a Bizottság azon megállapítását, mely szerint a tagállamok által az alaprendelet 46. cikke (8) bekezdésének megfelelően megküldött értesítésekből kiderül, hogy azok meghatározták az őshonos fafajokat az ökológiai jelentőségű területté minősített, rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek létrehozatala érdekében. Ezen értesítésekből kiderül, hogy a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett ökológiai jelentőségű területté történő minősítés érdekében 18 tagállam és két másik tagállam egyes régiói összesen 19 fafajt választottak ki. A tagállamok így bejelentették a Bizottságnak azon fajtákat, amelyek egyaránt teljesítik az alaprendeletben szereplő és a vitatott korlátozásban előírt követelményeket. A Bizottság továbbá előadta, hogy a tagállamok közel 75%-ában – köztük Magyarországon is – léteznek olyan fafajok, amelyek révén a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek ökológiai jelentőségű területté minősíthetők. Az alaprendelet 46. cikke (8) bekezdésének megfelelően megküldött értesítésben így Magyarország öt olyan fafajt nevezett meg, amelyek a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények létrehozásához felhasználhatók, nevezetesen a nyárfát, a fűzt, az égert, a kőrist és a juhart.

23 Emellett Magyarország nem támasztja alá kellőképpen azon érvét, mely szerint a tagállamok mérlegelési jogköre kiüresedik, mivel egyetlen őshonos fajta sem eredményes gazdaságilag. Magyarország ugyanis nem fejti ki, hogy milyen alapon állítja, hogy a gazdaságosság az ökológiai jelentőségű területek meghatározására vonatkozó további kritériumok megállapítása tekintetében figyelembe veendő tényezőnek minősül, annál is inkább, hogy a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények esetében az alaprendelet 46. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az ökológiai kötelezettség teljesítésére szánt, 5%-nak megfelelő területnek nem a szántóterületen kell elhelyezkednie. Ezenkívül mindenesetre Magyarország nem szolgáltatott arra bizonyítékot, hogy az őshonos fafajoknak a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeken való művelése nem eredményes gazdaságilag.

24 A fenti értékelést nem kérdőjelezi meg Magyarországnak a felhatalmazáson alapuló rendelet (55) preambulumbekezdésére való hivatkozása. E preambulumbekezdés ugyanis kimondja, hogy „[a] rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvény műveléséhez szükséges források korlátozott igénybevétele közvetett előnyöket biztosít a biológiai sokféleség szempontjából”, és hogy „[e] célból a tagállamoknak az ültethető fafajok jegyzékének és a források felhasználására vonatkozó szabályoknak a meghatározásával rögzíteniük kell az ilyen típusú ökológiai jelentőségű területre alkalmazandó feltételeket”. E preambulumbekezdés ezáltal főként a forrásokra vonatkozik. Továbbá e preambulumbekezdés nem előzheti meg az alaprendelet 46. cikke (9) bekezdésének a) pontját vagy a felhatalmazáson alapuló rendelet vitatott korlátozást tartalmazó 45. cikkének (8) bekezdését. Magyarország hallgatólagosan elismeri ezt, amikor a keresetlevélben rámutat arra, hogy „a preambulum a rendelkező részi rendelkezésekkel ellentétben jogi kötőerővel nem rendelkezik”. Végül, amennyiben az említett preambulumbekezdés a tagállamok számára hatáskört ismer el, meg kell jegyezni, hogy – a fenti 21. pontban kifejtett indokok miatt – az nem zárja ki, hogy a Bizottság elfogadja a vitatott korlátozást. E preambulumbekezdés tehát nem érintheti az előzőekben lefolytatott értékelést.

25 A fenti indokok összességére tekintettel el kell utasítani Magyarország azon állításait, amelyek szerint a Bizottság a vitatott korlátozás elfogadásával túllépte a felhatalmazását és jogellenesen korlátozta a tagállamok mérlegelési jogkörét.

Az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajok figyelembevételéről és a nem őshonos fajok kizárásáról

26 Magyarország úgy ítéli meg, hogy a Bizottság az „ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajok” alkalmazásából álló szűkítő feltétel beiktatásával olyan álláspontot fogadott el, amelyet nem ismer el az alaprendelet, és amely aligha egyeztethető össze annak szellemével. Magyarország továbbá vitatja, hogy kizárólag az őshonos fajokat kellene ökológiai szempontból a legmegfelelőbbnek tekinteni. A nem őshonos fajok kizárása csak akkor lenne megengedhető, ha ökológiai szempontból csak a biológiai sokféleséget közvetlenül befolyásoló terület lenne hasznos. Márpedig ez utóbbi álláspont tudományosan pontatlan, és összeegyeztethetetlen az alaprendelettel. A nem őshonos fajoknak az „ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajok” szempontja alapján való kizárása nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz.

27 Ami az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajoknak a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényekkel beültetett terület ökológiai jelentőségű területté történő minősítése érdekében való figyelembevételét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az uniós intézmények a KAP területén a követendő célok meghatározása és a megfelelő cselekvési eszközök megválasztása vonatkozásában széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Ebből következően az uniós bíróságnak az ügy érdemére vonatkozó felülvizsgálata annak vizsgálatára korlátozódik, hogy az intézmények hatásköreik gyakorlása során nem követtek e el nyilvánvaló hibát vagy hatáskörrel való visszaélést, illetve hogy nem lépték e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörük határait (lásd: 2011. szeptember 9-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, T-257/07, EU:T:2011:444, 84. és 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Emellett az alaprendelet (44) preambulumbekezdése a következőket tartalmazza:

„Ökológiai jelentőségű területeket kell megállapítani mindenekelőtt a mezőgazdasági üzemek biológiai sokféleségének megőrzése és javítása érdekében. Az ökológiai jelentőségű területeknek ezért egyrészt a biológiai sokféleséget közvetlenül befolyásoló olyan területekből kell állniuk, mint parlagon hagyott területek, tájképi elemek, teraszok, védelmi sávok, erdősített területek és agrár erdészeti területek, másrészt pedig a biológiai sokféleséget a mezőgazdasági üzem forrásainak csökkent igénybevétele révén közvetetten befolyásoló olyan területekből, mint a köztes kultúrákkal vagy téli takarónövényzettel borított területek […]”.

29 Ezért ökológiai jelentőségű területeket kell kijelölni a mezőgazdasági üzemek biológiai sokféleségének megőrzése és javítása érdekében.

30 Márpedig a Bizottság az ökológiai szempontból általa legmegfelelőbbnek ítélt fajok – vagyis a természetes környezet egyensúlyának, illetve a kérdéses terület ökoszisztémájának tiszteletben tartása szempontjából a legmegfelelőbb fajok – figyelembevételével olyan kritériumot választott, amely hozzájárul a biológiai sokféleség megőrzéséhez. A fajok kiválasztása során a terület természetes környezete egyensúlyának megőrzése ugyanis hozzájárul a mezőgazdasági üzem biológiai sokféleségének megőrzéséhez, mivel megakadályozza annak megváltozását. A Bizottság ezért nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát azáltal, hogy az ökológiai szempontból legmegfelelőbb fajokat vette figyelembe az ökológiai jelentőségű területnek az alaprendelet értelmében vett meghatározása érdekében. Az említett kritérium figyelembevétele nem ellentétes az alaprendelettel vagy annak szellemével.

31 Amennyiben Magyarország vitatja, hogy kizárólag az őshonos fajok az ökológiai szempontból a legmegfelelőbbek, rá kell mutatni, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapította meg, hogy az olyan fafajok telepítése, amelyek egyértelműen nem őshonosak a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeken, nem teszi lehetővé annak biztosítását, hogy ezen ültetvények megőrzik vagy javítják a mezőgazdasági üzemek azon területeinek biológiai sokféleségét, amelyre azokat telepítették. Amint arra a fenti 28. pontban rámutattunk, az ökológiai jelentőségű területek révén követett cél a mezőgazdasági üzemek területei biológiai sokféleségének megőrzése, illetve javítása. Az említett területek biológiai sokféleségének megőrzése magában foglalja a természetes környezetük megőrzését. Márpedig a Bizottság az őshonos fajokból álló ültetvényekre vonatkozó követelmény előírásával hozzájárul az említett környezet, és ennélfogva a szóban forgó területek biológiai sokféleségének megőrzéséhez. Egy fajta ugyanis akkor tekintendő őshonosnak, ha természetesen fordul elő egy adott régióban, anélkül hogy oda betelepítették volna. Ezzel szemben azon fajok telepítése, amelyek egyértelműen nem őshonosak, nem járul hozzá a természetes környezet, illetve a mezőgazdasági terület ökoszisztémájának megőrzéséhez, és Magyarország nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely alapján úgy lehetne tekinteni, hogy a jelen esetben a nem őshonos fafajok megőrzik és javítják a biológiai sokféleséget a mezőgazdasági üzemekben. A Bizottság ezért nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése és az alaprendelet megsértése nélkül korlátozhatta a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett ökológiai jelentőségű területeken a fafajok telepítését kizárólag az őshonos fajokra.

32 Magyarország továbbá úgy ítéli meg, hogy a Bizottság – azáltal, hogy a vitatott korlátozás elfogadásával a biológiai sokféleséget közvetlenül befolyásoló területekre helyezte a hangsúlyt – anélkül hagyta figyelmen kívül a második, az alaprendelet (44) preambulumbekezdésében szereplő megközelítésmódot, amely szerint a biológiai sokféleséget az azt közvetetten befolyásoló területek révén is előnyben lehet részesíteni, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet preambulumában vagy az ellenkérelemben egyértelműen megadta volna e választás okát. A Bizottság vitatja ezen érveket.

33 Az alaprendelet (44) preambulumbekezdéséből (lásd a fenti 28. pontot) következik, hogy az ökológiai jelentőségű területeknek a biológiai sokféleséget közvetlenül vagy közvetetten befolyásoló területekből kell állniuk, anélkül hogy e két lehetőség között hierarchia lenne.

34 A jelen esetben a vitatott korlátozás célja az ökológiai jelentőségű területeknek a biológiai sokféleségre gyakorolt közvetlen befolyásuk alapján való meghatározása, amennyiben a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett ökológiai jelentőségű területek létrehozatala érdekében őshonos fajok alkalmazását írja elő.

35 A Bizottság e választása nem tekinthető az alaprendelet szellemével ellentétesnek, mivel ez utóbbiban szerepel a biológiai sokféleséget közvetlenül befolyásoló intézkedések meghozatalának lehetősége. A Bizottság mérlegelési mozgásterének gyakorlása körében dönthetett a biológiai sokféleséget közvetlenül befolyásoló intézkedés választása mellett. Továbbá az említett választás nem igényelt külön

magyarázatot a biológiai sokféleséget közvetetten befolyásoló intézkedéshez képest, egyrészt a két lehetőség közötti hierarchia hiánya, másrészt amiatt, hogy a jelen esetben léteztek a tagállamokban – és különösen Magyarországon – olyan őshonos fafajok, amelyek rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeket alkothatnak (lásd a fenti 22. pontot). Ennélfogva el kell utasítani Magyarország azon érvét, miszerint a Bizottság a biológiai sokféleséget közvetlenül előnyben részesítő kritériumot választott.

36 A fenti indokok összességére tekintettel el kell utasítani Magyarország azon kifogásait, melyek szerint a vitatott korlátozás nem megfelelő kritériumon alapul, és nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz. *[omissis]*

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék Magyarországot kötelezi a költségek viselésére.

Prek Labucka Kreuschitz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. június 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások